

întărească cu harul Său: să nu judec pe aproapele meu, chiar dacă-l voi fi văzut cu ochii mei cum greșește, căci se știe bine că Unul singur este Judecător drept și adevărat al viilor și al morților, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, Care dă fiecăruia după faptele sale. Fiindcă acela care judecă pe aproapele său ia asupra sa o demnitate a lui Dumnezeu făcându-se judecător al viilor și al morților. Și ce este mai înfricoșător decât aceasta? Cu atât mai mult nu trebuie să ai ură pe aproapele tău, fiindcă după cum mărturisesc și Sfintele Scripturi, acesta este un păcat mai mare decât toate păcatele.

Așadar, din toată inima și sufletul tău să-i ierți păcatele aproapelui, în nădejdea iertării păcatelor tale de Dumnezeu. Căci dacă nu-i ierți păcatele aproapelui

tău, nu vei avea deloc nici tu iertarea păcatelor tale de la Tatăl ceresc.

Acesta este deci legământul pe care l-am dat înaintea lui Dumnezeu cu privire la păzirea acestor porunci, iar dacă din pricina nepăsării nu le-am păzit prin faptele mele, Dumnezeu m-a ajutat dându-mi o înțelegere dreaptă, după învățătura Sfintei Scripturi, cu privire la aceste porunci ale lui Dumnezeu, ca unele ce sunt cea mai ușoară și lipsită de osteneală dintre toate căile spre mântuire și le-am urmat și le urmez după puterea mea: niciuna din căile spre mântuire nu este mai ușoară decât ea.

Sursa: **Cuviosul Paisie Velickovski de la Neamț**, *Autobiografia și viețile unui Stareț*, Editura Deisis, 2002

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 15 iunie	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 16 iunie	06:30	Ceasurile și Sfânta Liturghie
Sâmbătă 19 iunie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Sâmbăta morților - Moșii de vară
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 20 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Fapte 2, 1-11; Ev. Ioan 7, 37-53; 8, 12 → Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecimea sau Rusaliile)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

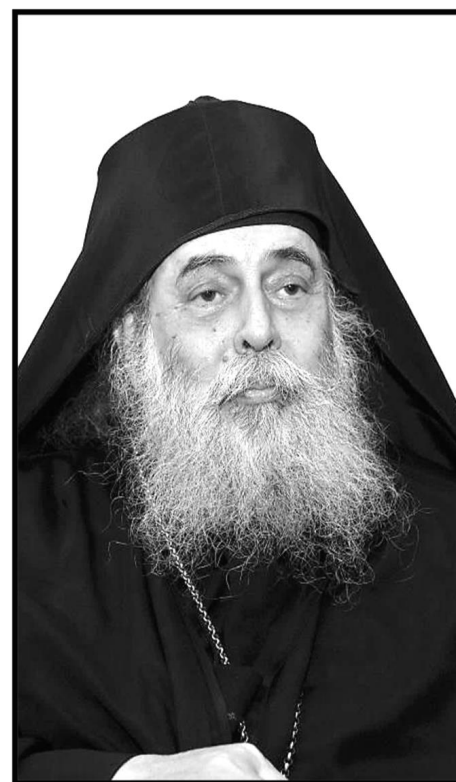
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Ziua când mă voi teme voi nădăjdui în Tine”

— Ps. 55, 3

Nr. 394 / 13 iunie 2021

**PĂRINTELE
GHEORGHE KAPSANIS**

1957 – 2014

SFÂNTA MĂNĂSTIRE GRIGORIU
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

SMERENIA, CONDIȚIE PENTRU ÎNDUMNEZEIRE

Biserica nu este o fundație socială, culturală sau istorică, asemenea altor instituții din lume. Lumea se poate să aibă instituții, fundații și alte lucruri bine organizate, însă Biserica noastră Ortodoxă este spațiul unic și irepetabil al comuniunii lui Dumnezeu cu omul. Nici universitățile, nici instituțiile de asistență socială, nici oricare alt loc frumos și bun pe care-l are lumea, toate acestea, oricât de bune ar fi, nu pot oferi ceea ce oferă Biserica. De aceea, oricât ar progresa instituțiile și sistemele lumesti, ele niciodată nu vor putea înlocui Biserica.

E posibil ca noi, oameni neputincioși și păcătoși, să trecem uneori prin încercări și greutăți în Biserică. Este posibil să se întâmple și sminteli în sânurile Bisericii. Acestea se întâmplă deoarece în

Biserică suntem în drum spre îndumnezeire și este foarte firesc să existe și slăbiciuni omenești. Însă, oricât s-ar întâmpla acestea, noi niciodată nu vom pleca din Biserică, deoarece numai în ea avem posibilitatea unică de a ne uni cu Dumnezeu.

De pildă, când mergem la biserică și întâlnim acolo pe unii care nu iau aminte la sfânta slujbă și discută între ei, distrăgându-ne atenția, atunci ne vine un gând, chipurile binecuvântat, care ne spune: „Ce câștigi prin venirea la Biserică? De ce nu stai mai bine acasă, unde ai și mai multă liniște și confort ca să te rogi?”. Noi însă trebuie să-i replicăm acestui gând viclean: „Da, voi avea, poate, mai multă liniște exterioară acasă, dar nu voi avea harul lui Dumnezeu. Nu-L voi avea pe Hristos, Care este prezent în Biserică. Nu voi avea Sfântul Său Trup și Cinstitul Său Sânge”.

Sfinții Părinți spun că numai în Biserică putem ajunge la îndumnezeire. Dar îndumnezeirea este un dar al lui Dumnezeu. Nu este ceva la care ajungem de unii singuri. Firește, trebuie să vrem, să ne nevoim și să ne pregătim a fi vrednici, capabili și deschiși să primim și să păstrăm acest mare dar al lui Dumnezeu, de vreme ce Dumnezeu nu vrea să se săvârșească ceva cu noi fără libertatea noastră. Însă îndumne-

zeirea este dar al lui Dumnezeu. De aceea, Sfinții Părinți spun că noi „suportăm” îndumnezeirea, iar Dumnezeu o lucrează.

În mersul omului către îndumnezeire distingem anumite condiții necesare. Potrivit Sfinților Părinți, prima condiție pentru îndumnezeire este smerenia. Fără binecuvântata smerenie omul nu se poate așeza pe făgașul ce duce la îndumnezeire, nu poate primi harul dumnezeiesc; nu se poate uni cu Dumnezeu. Chiar și numai pentru a recunoaște că scopul vieții este îndumnezeirea, este nevoie de smerenie. Căci, cum vei recunoaște fără smerenie că scopul vieții tale este în afară de tine, este în Dumnezeu?

Cu cât omul trăiește mai egocentric, antropocentric și autonom, cu atât se consideră pe sine centru și scop al propriei vieți. Crede că se poate autodesăvârși, autodefini și autoîndumnezei. Acesta este de altfel și duhul civilizației, filosofiei și politicii contemporane, ce dorește să făurească o lume mai bună, mai dreaptă, dar care să aibă ca centru pe om, fără raportare la Dumnezeu, fără a recunoaște că Dumnezeu este izvorul a tot binele. Greșeala aceasta a făcut-o și Adam, care a crezut că poate deveni Dumnezeu, că se poate împlini numai cu propriile puteri. Această greșeală a lui Adam o fac toate umanismele,

din toate epocile, care nu consideră absolut necesară pentru desăvârșirea omului comunicarea cu Dumnezeu.

Religia ortodoxă este teantropocentrică, adică are ca centru pe Dumnezeu-Omul-Hristos. Prin urmare, începutul căii spre îndumnezeire este smerenia, adică să recunoaștem că scopul vieții noastre se află în afara noastră, se află în Părintele nostru, în Ziditorul și Creatorul nostru. Avem nevoie de smerenie și pentru a vedea că suntem bolnavi, că suntem pătimiși, plini de neputințe și patimi.

Cel care pornește pe calea ce duce spre îndumnezeire trebuie să aibă smerenie permanentă pentru a se menține pe această cale. Căci de va primi gândul că prin propriile sale puteri înaintează și izbutește în toate, atunci pătrunde mândria înlăuntrul său. Pierde tot ce a câștigat și trebuie s-o ia de la început, să se smerească, să-și vadă propria neputință, propria slăbiciune.

Sursa: **Arhimandrit Gheorghe Kapsanis**, *Îndumnezeirea - scopul vieții omului*, Editura Evanghелиsmos, 2006

SFÂNTUL VASILE CEL NOU

† 26 MARTIE 944

SĂ NU JUDECI PE VREUNUL CARE PĂCĂTUIEȘTE

Dar mai ales și mai înainte de toate și după toate, aceste două porunci mântuitoare și neostenitoare scrie-le în inima ta și cu toată inima păzește-le neștirbit: să nu judeci pe vreunul care păcătuiește și niciodată să nu ții minte răul cu care te-a necăjit cineva. Dacă le vei păzi pe acestea neștirbite, fără osteneală te vei afla în Împărăția cerurilor.

Sursa: *Viața Sfântului Vasile cel Nou*, Editura Doxologia, 2020

SFÂNTUL PAISIE VELICKOVSKI

1722 - 1794

SĂ NU JUDEC PE APROAPELE MEU

Am înțeles mai desăvârșit că fără fapte bune, adică fără păzirea cu stăruință a poruncilor lui Hristos, numai prin credința ortodoxă, e cu neputință să te mântuiești întru totul și mi-am fixat un astfel de legământ în suflet și în fața lui Dumnezeu, Care să mă